

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 650/2025-53

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **CR – Malacky s.r.o.**, Javorová 2, Malacky, IČO 53 792 084, zastúpenej **URBAN & PARTNERS s.r.o.**, advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 27Cb/1/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 5. septembra 2025 (doplnenou 6. októbra 2025 a 5. novembra 2025) domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Malacky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 27Cb/1/2022 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje v napadnutom konaní okresnému súdu prikázať konať bez zbytočných prietahov. Zároveň sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia 9 000 eur a náhrady trov konania spojených s podaním sústavnej sťažnosti.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka v napadnutom konaní vystupuje v procesnom postavení žalovanej na základe žaloby na okresný súd doručenej 10. januára 2022 žalobcom Ján Kujan – GLAMOUR s miestom podnikania Závod 195, IČO 37 029 720 (ďalej len „žalobca“); predmetom napadnutého konania je žaloba o určenie neúčinnosti právneho úkonu (kúpnej zmluvy k nehnuteľnosti – nebytovému priestoru). Súčasťou žaloby bol aj návrh na nariadenie zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia.

3. K priebehu napadnutého konania sťažovateľka uviedla, že okresný súd jej zaslal výzvu na vyjadrenie sa k žalobe až 28. novembra 2022, teda až 10 mesiacov od podania žaloby. Dodala, že aj keď okresný súd v období po doručení žaloby vykonával úkony spojené so stanovením súdneho poplatku za podanú žalobu a musel sa tiež vysporiadať so žiadosťou žalobcu o oslobodenie od súdneho poplatku, ako aj s návrhom žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia a zriadenie záložného práva, napriek tomu mal podľa nej okresný súd postupovať efektívnejšie.

4. K žalobe sa sťažovateľka vyjadrila 5. januára 2023 a po výzve okresného súdu žalovaný zaslal repliku 21. marca 2023. Následne zaslala dupliku 9. mája 2023. Poukázala na to, že prvý termín pojednávania bol nariadený až na 17. máj 2024, pričom toto pojednávanie bolo odročené a okresný súd 1. mája 2024 nariadil nový termín pojednávania na 12. jún 2024. Po jeho odročení bol ďalší termín pojednávania okresným súdom stanovený na 25. september 2024. Po uskutočnení tohto pojednávania bol ďalší termín stanovený na 20. november 2024 a následne na 22. január 2025 (avšak pojednávanie sa neuskutočnilo z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne).

5. Ďalšie pojednávanie sa uskutočnilo 12. februára 2025, pričom bolo odročené na 26. marec 2025. Sťažovateľka ďalej uviedla, že v rámci napadnutého konania sa uskutočnilo ešte pojednávanie 18. júna 2025, na ktorom okresný súd vydal (neprávoplatné) rozhodnutie – rozsudok č. k. 27Cb/1/2022-740 z 18. júna 2025 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“), proti ktorému podala sťažovateľka 20. augusta 2025 odvolanie.

6. Skonštatovala, že z priebehu napadnutého konania vyplýva, že sa nijak nepričinila o vznik prietáhov a neexistujú žiadne také okolnosti, ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na jej ťarchu. Tvrdí, že sa v priebehu napadnutého konania vždy správala tak, aby mohlo dôjsť k vydaniu právoplatného rozhodnutia v čo najkratšom čase. Uviedla, že nejde o skutkovo a ani právne náročné konanie, preto okresný súd už mohol a mal podstatne skôr vydať právoplatné rozhodnutie.

II.

Argumentácia sťažovateľky

7. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému konaniu namieta nesústreďený, neefektívny a nehospodárny postup okresného súdu. Tvrdí, že okresný súd postupuje pomaly a nedostatočne efektívne vykonáva kroky smerujúce k rozhodnutiu v merite veci. Argumentuje, že ani 3 roky a 10 mesiacov od podania žaloby nie je napadnuté konanie právoplatne ukončené (čo sa týka merita veci a tiež aj náhrady trov konania a ich výšky). Namieta, že okresný súd jej až so značným časovým odstupom (viac ako 10 mesiacov od jej doručenia) zaslal žalobu na vyjadrenie, že vôbec prvé pojednávanie sa konalo viac ako 2 roky od doručenia žaloby. Je toho názoru, že zo strany okresného súdu dochádzalo aj k neefektívnemu nariadovaniu pojednávania.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľky

8. Ústavný súd si v rámci prípravy predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti od okresného súdu vyžiadal jeho vyjadrenie k ústavnej sťažnosti (ako aj spisový materiál v prejednávanej veci) a repliku sťažovateľky.

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

9. Okresný súd vo svojom vyjadrení sp. zn. Spr. 2241/25 z 27. októbra 2025 (ktorého súčasťou je aj chronológia procesných úkonov) doručenom ústavnému súdu 27. októbra 2025 uviedol, že pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci ide síce o konanie tvoriace súčasť štandardnej súdnej agendy, avšak povaha danej veci je zložitejšia (odporovateľnosť právnych úkonov a zároveň súbežne vedené trestné konanie proti bývalým štatutárnym orgánom sťažovateľky týkajúce sa odporovanej kúpnej zmluvy). Argumentoval, že v priebehu napadnutého konania boli predložené 4 znalecké posudky a tiež aj technické správy. Teda ide o vec zvýšenej odbornej a procesnej náročnosti. Vo vzťahu k postupu sťažovateľky uviedol, že táto pri prvom nariadenom termíne pojednávania žiadala o jeho odročenie z dôvodu, že jej (prvý) právny zástupca, ktorého si zvolila 2 dni pred termínom pojednávania, sa pre krátkosť času neoboznámil s vecou. Preto došlo k odročeniu pojednávania. Ďalej uviedol, že v priebehu napadnutého konania sťažovateľka zmenila právneho zástupcu, ktorý následne opakovane žiadal o predĺženie lehoty na doloženie dôkazov (9. októbra 2024 žiadal o predĺženie lehoty o 30 dní, pričom lehota mu bola predĺžená vzhľadom na pojednávanie nariadené na 20. november 2024, do 6. novembra 2024, avšak v posledný deň predĺženej lehoty opätovne požiadal o jej predĺženie, a to o 15 dní). Následne doručil dôkazy spolu s vyjadrením (obsahujúcim dovtedy neuvádzanú skutkovú a právnu argumentáciu) len deň pred pojednávaním. Uvedený postup si následne vyžiadal odročenie tohto pojednávania na 22. január 2025 (pretože žalobca požadoval možnosť v dostatočnej lehote oboznámiť sa s týmto podaním a vyjadriť sa k nemu). Ďalej poukázal na to, že sťažovateľka len 4 dni pred pojednávaním nariadeným na 21. máj 2025 doručila doplnenie znaleckého posudku, ktoré bolo potrebné zaslať druhej sporovej strane na oboznámenie, na čo žalobca požiadal o odročenie tohto pojednávania z dôvodu krátkosti času na naštudovanie nových dôkazov. Preto bolo pojednávanie odročené na 18. jún 2025, na ktorom bol vyhlásený rozsudok okresného súdu. K vytyčkanej nečinnosti v období od podania žaloby do jej zaslania sťažovateľke na vyjadrenie uviedol, že sa nestotožňuje s názorom, že okresný súd bol nečinný. Poukázal na to, že po doručení žaloby musela zákonná sudkyňa najprv rozhodnúť o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia a následne bolo možné vo veci pokračovať až po zaplatení súdneho poplatku za podanú žalobu, pričom bolo potrebné rozhodnúť aj o žiadosti žalobcu o oslobodenie od jej platenia a následne aj o jeho sťažnosti (súdny poplatok bol uhradený 16. novembra 2022). Pokyn na doručenie žaloby bol daný 28. novembra 2022. K druhému namietanému obdobiu nečinnosti [od doručenia dupliky žalovaným 11. mája 2023 do termínu prvého pojednávania 17. mája 2024 (pojednávanie bolo nariadené 8. marca 2024)] argumentoval, že spis bol zákonnej sudkyňi predložený na nariadenie pojednávania 13. júla 2023. Avšak v dôsledku nadobudnutia účinnosti (1. júna 2023) novely Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), ktorou bola zavedená kauzálna príslušnosť súdov v obchodnoprávných sporoch a následne 1. júla 2023 nadobudla účinnosť ďalšia novela Civilného sporového poriadku (o potrebe skúmať kauzálnu a funkčnú príslušnosť súdu aj bez námietky), okresný súd skúmal, či nie je v danej veci daný dôvod na postúpenie veci Mestskému súdu Bratislava III (z dôvodu kauzálnej príslušnosti). V tejto súvislosti poukázal na značne nejednotnú judikatúru vyšších súdov v tejto otázke v danom období.

III.2. Vyjadrenie zákonnej sudkyne:

10. Prílohou vyjadrenia okresného súdu bolo aj vyjadrenie vo veci konajúcej zákonnej sudkyne, ktorá argumentovala, že po doručení žaloby bolo potrebné rozhodnúť o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia a o žiadosti žalobcu o oslobodenie od platenia súdneho poplatku za podanú žalobu a následne aj o jeho sťažnosti. Preto až po zaplatení súdneho poplatku (16. novembra 2022) boli splnené podmienky na doručenie žaloby sťažovateľke. Z uvedeného vyplýva, že v danom období nebola vo veci nečinnou a riadne vykonávala procesné úkony súvisiace so zaplatením súdneho poplatku za podanú žalobu. Uviedla, že sťažovateľka sa nezastúpená právnym zástupcom 28. decembra 2022 vyjadrila k žalobe a po ukončení doručovania vyjadrení sporových strán jej bol 13. júla 2023 spis predložený ako pripravený na nariadenie pojednávania. V nasledujúcom období vzhľadom na nadobudnutie účinnosti noviel Civilného sporového poriadku bolo potrebné skúmať kauzálnu a funkčnú príslušnosť súdu. Preto po vyhodnotení týchto skutočností pokynom z 8. marca 2024 nariadila pojednávanie na 17. máj 2024. Zároveň jej v danom období bolo pridelených na vybavenie 790 exekučných vecí. Aj zákonná sudkyňa poukázala na to, že prvé pojednávanie nariadené na 17. máj 2024 bolo odročené z dôvodu, že sťažovateľka udelila plnomocenstvo právnomu zástupcovi až 15. mája 2024 (pričom predvolanie si prevzala ešte 22. marca 2025). Ďalej uviedla, že následne nariadené pojednávanie na 12. jún 2024 sa neuskutočnilo z dôvodu evakuácie okresného súdu pre nahlásenie hrozby bombového útoku. Riadne sa uskutočnilo pojednávanie 25. septembra 2024, ktoré bolo odročené z dôvodu poskytnutia lehoty sporovým stranám na doloženie dôkazov označených na pojednávaní po predbežnom právnom posúdení veci. Nový termín pojednávania bol stanovený na 20. november 2024. Následne sťažovateľka odvolala plnomocenstvo udelené právnomu zástupcovi a jej právne zastúpenie 9. októbra 2024 prevzal nový právny zástupca, ktorý požiadal o predĺženie lehoty na doloženie dôkazov (ktorá bola predĺžená do 6. novembra 2024). Sťažovateľka 18. októbra 2024 opätovne požiadala o predĺženie lehoty (ktorá bola predĺžená do 20. novembra 2024), na čo sťažovateľka 19. novembra 2024 (deň pred nariadeným pojednávaním) doručila rozsiahle vyjadrenie, v ktorom uvádzala úplne novú argumentáciu a návrhy na dokazovanie. Pojednávanie sa 20. novembra 2024 uskutočnilo, žalobca žiadal pripojiť trestný spis (týkajúci sa súvisiaceho trestného konania) a požiadal aj o lehotu na oboznámenie sa s podaním sťažovateľky, preto bolo ďalšie pojednávanie nariadené na 22. január 2025. Tiež poukázala na to, že sporovými stranami boli predložené 2 znalecké posudky a technické správy. Uviedla, že pojednávanie nariadené na 22. január 2025 zrušila z dôvodu svojej práceneschopnosti, avšak nový termín pojednávania stanovila už na 12. február 2025. Po uskutočnení tohto pojednávania bol zo strany sťažovateľky doručený ďalší znalecký posudok a tiež žalobca avizoval predloženie súkromného znaleckého posudku (na čo mu bola stanovená lehota do 16. apríla 2025), preto bol aj pôvodne stanovený termín pojednávania na 26. marec 2025 zmenený na 21. máj 2025. Žalobca znalecký posudok doručil 15. apríla 2025, avšak sťažovateľka 16. mája 2025 (v piatok) v čase o 17.22 h (teda mimo úradných hodín) doručila vyjadrenie, ktoré bolo 19. mája 2025 doručené žalobcovi. Ten nasledujúci deň požiadal o odročenie pojednávania, čomu bolo vyhovené. Ďalší termín pojednávania bol stanovený na 16. jún 2025, na ktorom bol vyhlásený rozsudok okresného súdu. Uviedla, že po podanom odvolaní sťažovateľky (20. augusta 2025) bol spisový materiál predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) 29. septembra 2025. K tomu dodala, že sťažovateľka okresnému súdu opakovane (20. októbra 2025) doručila urgenciu, ktorou žiadala

doručenie vyjadrenia druhej sporovej strany k podanému odvolaniu, a to napriek tomu, že už na jej prvú žiadosť jej bolo 25. septembra 2025 odpovedané, že žalobca sa k odvolaniu nevyjadril. Vzhľadom na uvedené vyjadrila názor, že vo veci postupovala primerane, plynulo a bez zbytočných prietahov. Poukázala na zložitosť veci (vzhľadom na predmet sporu a predložené 4 znalecké posudky, ako aj technické správy a nutnosť potreby posúdenia prípadného prerušenia konania z dôvodu prebiehajúceho trestného konania proti bývalým štatutárom žalovanej sporovej strany). Zároveň poukázala aj na správanie a postup sťažovateľky, ktoré podľa jej názoru tiež prispelo k predĺženiu napadnutého konania.

III.3. Replika sťažovateľky:

11. Sťažovateľka sa na výzvu ústavného súdu z 24. novembra 2025 k stanovisku okresného súdu vyjadrila podaním doručeným ústavnému súdu 25. novembra 2025, v ktorom uviedla, že okresný súd neposkytol dostatočné argumenty, ktoré by z ústavnoprávneho hľadiska ospravedlňovali nesústreďený a neefektívny postup, ako ani neprimeranú dĺžku napadnutého konania. Podľa nej vyjadrenie okresného súdu neuvádza argumenty, ktoré by boli spôsobilé vyvrátiť ňou uvádzané porušenie práv. Vyjadrila nesúhlas s tvrdením o právnej a faktickej zložitosti veci, dodala, že tvrdenú zložitosť okresný súd nepodložil ani relevantnou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva. Podľa sťažovateľky ide o bežnú vec tvoriacu súčasť štandardnej súdnej agendy, ktorá sa nevyznačuje skutkovou ani právnou zložitosťou. K tvrdeniu okresného súdu, že 6. novembra 2024 požiadať o opätovné predĺženie lehoty na doloženie dôkazov o ďalších 15 dňoch, pričom následne doručila dôkazy deň pred pojednávaním nariadeným na 20. november 2024, argumentovala, že predložila dôkazy v lehote určenej okresným súdom, teda postupovala v zmysle jeho príkazov. Vo vzťahu k okresným súdom uvádzanej skutočnosti, že doplnenie znaleckého posudku mu doručila len 4 dni pred pojednávaním, uviedla, že nemá možnosti, ktorými by ovplyvnila znalca. Poukázala na úvodnú fázu napadnutého konania, keď podľa nej sám okresný súd priznal svoju neefektívnu a nesústreďenú činnosť (v súvislosti s vydaním uznesenia okresného súdu č. k. 27Cb/1/2022-133 z 8. februára 2022, ktoré bolo následne zrušené uznesením okresného súdu č. k. 27Cb/1/2022-145 z 22. marca 2022). V rámci argumentácie tiež namietala, že jej vyjadrenie z 28. decembra 2022 bolo žalobcovi doručené až po takmer 2 mesiacoch (24. februára 2023), že celkovú dĺžku napadnutého konania ovplyvnilo aj odročenie pojednávania z 12. júna 2024 na 25. september 2024, ako aj odročenie pojednávania z 22. januára 2025 na 12. február 2025 zo zdravotných dôvodov na strane zákonnej sudkyne. Uviedla, že nepochybne negatívne ovplyvnilo celkovú dĺžku napadnutého konania aj to, že okresnému súdu trvalo viac ako 7 mesiacov posudzovanie, či nie je daný dôvod na postúpenie veci z dôvodu kauzálnej ne/príslušnosti. Poukázala, že v čase doručenia ústavnej sťažnosti nebolo napadnuté konanie ukončené ako celok. Zastáva názor, že podaná ústavná sťažnosť je v celom rozsahu dôvodná a požadované primerané finančné zadosťučinenie zodpovedá ňou utrpenej ujme.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

12. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva

na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

13. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

14. Ústavný súd v prípade ústavných sťažností namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne aj základného práva podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) takéto ústavné sťažnosti odmieta ako zjavne neopodstatnené, ak celková dĺžka konania pred súdom nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných prietáhov, resp. ak argumenty v ústavnej sťažnosti v čase jej podania nepreukázali takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie. K iným dôvodom zakladajúcim záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci (súdu), ktorá je vždy posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. I. ÚS 156/2019).

15. Ústavný súd v prvom rade poukazuje na to, že napadnuté konanie od doručenia žaloby (10. januára 2022) do vyhlásenia meritórneho (aj keď neprávoplatného) rozhodnutia – rozsudku okresného súdu (16. júna 2025) – trvalo 3 roky a 5 mesiacov, resp. do predloženia odvolania krajskému súdu (29. septembra 2025) 3 roky a takmer 9 mesiacov. Napriek tomu, že uvedené trvanie napadnutého konania by sa mohlo javiť ako nie úplne súladné s právom na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, v predmetnej veci je však potrebné zohľadniť aj ďalšie okolnosti.

16. V prvom rade je nutné prisvedčiť argumentácii okresného súdu o primárne skutkovej náročnosti sporu (s poukazom na predloženie 4 znaleckých posudkov a tiež technických správ). Zároveň na ťarchu okresného súdu nie je možné automaticky pripísať ani odročenie pojednávania nariadeného na 22. január 2025 (z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne), pretože následné pojednávanie sa uskutočnilo už 12. februára 2025, teda krátko na to. Len pre doplnenie ústavný súd dáva do pozornosti, že ani zrušenie pojednávania 12. júna 2024 (z dôvodu evakuácie okresného súdu pre nahlásenie hrozby bombového útoku na súdy) nie je možné pripísať na ťarchu okresného súdu.

17. Vo vzťahu k sťažovateľkou namietanému obdobiu, keď malo dochádzať k zbytočným prietahom (od doručenia žaloby 10. januára 2022 do zaslania žaloby na vyjadrenie sťažovateľke – pokyn bol daný 28. novembra 2022), ústavný súd uvádza, že je možné ustáliť, že postup okresného súdu v danom štádiu mohol byť síce efektívnejší, avšak vzhľadom na to, že po doručení žaloby okresný súd rozhodoval jednak o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho a neodkladného opatrenia a následne sa rozhodovalo aj o žiadosti žalobcu o oslobodenie od platenia súdneho poplatku a o jeho sťažnosti, ústavný súd nedospel k záveru o ústavnoprávne relevantnej intenzite zásahu do práva na konanie bez zbytočných prietáhov. Nie je možné konštatovať nečinnosť okresného

súdu. Navyše, po uhradení súdneho poplatku 16. novembra 2022 bol v zásade obratom daný pokyn na doručenie žaloby sťažovateľke.

18. Pokiaľ ide o druhé sťažovateľkou uvádzané obdobie [od doručenia dupliky žalovaným 11. mája 2023 do termínu prvého pojednávania 17. mája 2024 (pojednávanie bolo nariadené 8. marca 2024)], v tomto prípade ústavný súd musí pripustiť do istej miery dôvodnosť tejto námietky. V dôsledku zmeny právnej úpravy v rámci prebiehajúceho súdneho konania síce môže dôjsť k jeho istému predĺženiu (a to aj z dôvodu počiatočnej nejednotnosti súdnej praxe), avšak okresný súd tu mal postupovať efektívnejšie. V súlade so svojou konštantnou judikatúrou však ústavný súd uvádza, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 550/2020).

19. Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie tohto ktorého úkonu súdu alebo iného štátneho orgánu. Pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, ústavný súd síce na takéto lehoty prihliada, ale ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie tohto základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa ani v týchto prípadoch totiž postup (v danom prípade okresného súdu) nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ (IV. ÚS 642/2024).

20. Pokiaľ sa ústavný súd v predchádzajúcich bodoch venoval primárne postupu okresného súdu, na tomto mieste musí poukázať na nie adekvátny postup samotnej sťažovateľky. Tá svojím postupom tiež spôsobila predĺženie napadnutého konania a brzdila jeho efektívny priebeh.

21. V prvom rade musí ústavný súd na ťarchu sťažovateľky pripísať zrušenie pojednávania nariadeného na 17. máj 2024 (pretože sťažovateľka udelila plnomocenstvo právnomu zástupcovi až 15. mája 2024 a ten sa nestihol oboznámiť s vecou, pričom predvolanie si prevzala 22. marca 2025). Napadnuté konanie negatívne ovplyvnil aj postup sťažovateľky pred pojednávaním konaným 20. novembra 2024, keď len deň pred týmto pojednávaním (napriek jej predchádzajúcim opakovaným žiadosťiam o predĺženie lehoty) okresnému súdu doručila rozsiahle vyjadrenie, v ktorom uvádzala novú argumentáciu a návrhy na dokazovanie. Je síce možné dať sťažovateľke za pravdu, že dodržala termín určený jej okresným súdom, avšak vzhľadom na obsah jej podania (nová argumentácia a návrhy na dokazovanie) je nesporné, že uvedené prispelo k predĺženiu napadnutého konania. Z dôvodu postupu sťažovateľky [keď táto 16. mája 2025 (v piatok) v čase o 17.22 h (teda mimo úradných hodín) doručila vyjadrenie] došlo (na žiadosť žalobcu) aj k zrušeniu pojednávania nariadeného na 21. máj 2025. Nie je preto možné stotožniť sa s tvrdením sťažovateľky, že neexistujú žiadne okolnosti, ktoré by mohli byť zohľadnené na jej ťarchu. Sťažovateľka nepostupovala tak, aby bolo rozhodnutie vydané v čo najkratšom čase, a svojím postupom tak tiež prispela k celovej dĺžke napadnutého konania.

22. Napadnuté konanie podľa ústavného súdu [zohľadniac jeho skutkovú a právnu náročnosť, že v čase doručenia ústavnej sťažnosti už bol vydaný (aj keď neprávoplatný) rozsudok okresného súdu a v súčasnej dobe sa už vec nachádza v dispozičnej sfére odvolacieho súdu] nie je možné označiť za také, že by v ňom okresný súd porušil právo sťažovateľky na konanie

bez zbytočných prietáhov v ústavnoprávne relevantnej rovine. K tomuto záveru ústavný súd dospel aj po zohľadnení postupu sťažovateľky, ktorá svojím konaním prispela k jeho predĺženiu.

23. Za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť možno považovať tú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 256/2024).

24. Na základe uvedeného preto ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

25. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky uvedenými v jej petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. decembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu